

DENÍK PSA BRESSONA

JAK
ZLATÝ RETRÍVR
OBJEVUJE
SVĚT

DAN MATERNA
RADKA HUMLOVÁ
VERONIKA SOURALOVÁ

Deník psa Bressona

Vyšlo také v tištěné verzi

Objednat můžete na
www.albatros.cz
www.albatrosmedia.cz

**Veronika Souralová,
Dan Materna,
Radka Humlová**

Deník psa Bressona – e-kniha
Copyright © Albatros Media a. s., 2026

Všechna práva vyhrazena.
Žádná část této publikace nesmí být rozšiřována
bez písemného souhlasu majitelů práv.

ALBATROS **MEDIA**

Deník psa Bressona

Jak zlatý retrívr objevuje svět

© Veronika Suralová, 2026

Photos: © Dan Materna, 2026; © Veronika Suralová, 2026; © Radka Humlová, 2026,
© Michal Ninger, 2026

ISBN v tištěné verzi 978-80-00-08350-6

ISBN e-knihy 978-80-00-08365-0 (1. zveřejnění, 2026) (epub)

ISBN e-knihy 978-80-00-08366-7 (1. zveřejnění, 2026) (mobi)

ISBN e-knihy 978-80-00-08364-3 (1. zveřejnění, 2026) (ePDF)

Deník psa Bressona

Jak zlatý retrívr objevuje svět

Veronika Suralová

Dan Materna

Radka Humlová

Albatros

Deník psa Bressona

Jak zlatý retrívr objevuje svět

Ahoj, na úvod bych se měl asi představit. Takže, jsem pes.
Konkrétně zlatý retrívr a jmenuji se Bresson. Zní to možná trochu vznešeně, že?
Já si na to také musel nejdřív zvyknout.

Můj páníček je fotograf. A fotografové mívají své hrdiny.
Ten můj obdivuje slavného francouzského fotografa Henriho Cartier-Bressona.
Když si domů chtěli pořídit nového psa – tedy mě – přemýšleli nejdřív
o obyčejných jménech, jako Buddy nebo Ben. Jenže takových psů běhá
po světě spousta. Oni chtěli něco výjimečného.

A tak si řekli: když může být slavný fotograf Cartier-Bresson,
proč by nemohl být slavný pes Bresson? A tak jsem dostal jméno.
A s ním i malý úkol – být trochu výjimečný.

Cesta z Francie

Narodil jsem se ve Francii. A tam si pro mě moji páníčci přijeli. Byl jsem malé, huňaté klubíčko – a prý to byla láska na první pohled. Naložili mě do auta a vezli hrozně daleko. Mluvili zvláštní řečí. Do té doby jsem slyšel jen francouzštinu, takže jsem jim nerozuměl ani slovo.

Ale poznal jsem to jinak. Podle tónu hlasu. Podle toho, jak se na mě dívali. Bylo mi jasné, že říkají samé hezké věci. A že mi u nich bude dobře. Cestu jsem prospal.

Nový domov a kamarád Albert

A pak jsem byl doma. Domov je totiž to nejdůležitější. Hlavně když v něm čeká pelíšek, páníčci... a starší kamarád Albert. Ten mě hned olízl na uvítanou a rozhodl, že odteď jsme parťáci. Ne vždycky jsme se shodli. Ale vždycky jsme byli spolu.

A nebyli jsme sami. Svět je plný dalších tvorů. Někteří běhají, jiní létají, někteří se jen dívají a mlčí. A já jsem zjistil, že se s nimi dá mluvit. Někdy doopravdy. A někdy jen tak... po psím způsobu.

Co obnáší být modelem

Brzy jsem zjistil, co znamená mít za páníčka fotografa. Neustále má v ruce fotoaparát.

A pořád mi říká, co mám dělat:

„Teď si sedni a koukej sem.“

„Až řeknu, běž dopředu.“

„Zůstaň.“

„Nehýbej se.“

„Nevrť se!“

Ale jestli si myslíte, že to se mnou měl lehké, tak to ani náhodou. Musel se snažit. Fotil na hodně pokusů a někdy byl ze mě úplně zoufalý. Já to ale bral jako hru.

On měl radost, že mě fotí. A já měl radost, že mu to můžu trochu zkomplikovat. Samozřejmě jen tak, aby nás to oba bavilo. Máme se totiž rádi. A ano... občas na mě platily pamlsky.

A taky jsem byl rád, že při tom potkávám nejen lidi a psy... ale i ty zvláštní, někdy nepochopitelné bytosti, které jsem se snažil poznat. Ptal jsem se jich. Pozoroval je. A občas jsem jim i trochu nerozuměl.

1000 dní

Tahle knížka není o jednom dni. Ani o jednom dobrodružství. Je o tisíci dnech. O tom, jak jsem rostl. Jak jsem poznával svět. Jak jsem se učil, co znamená být pes. A co znamená být součástí rodiny. O dnech, kdy jsme běhali. O dnech, kdy jsme jen leželi vedle sebe. A o dnech, kdy jsem objevoval, že svět je mnohem větší, než jsem si myslel. A že každý tvor v něm má svůj vlastní způsob, jak v něm být.

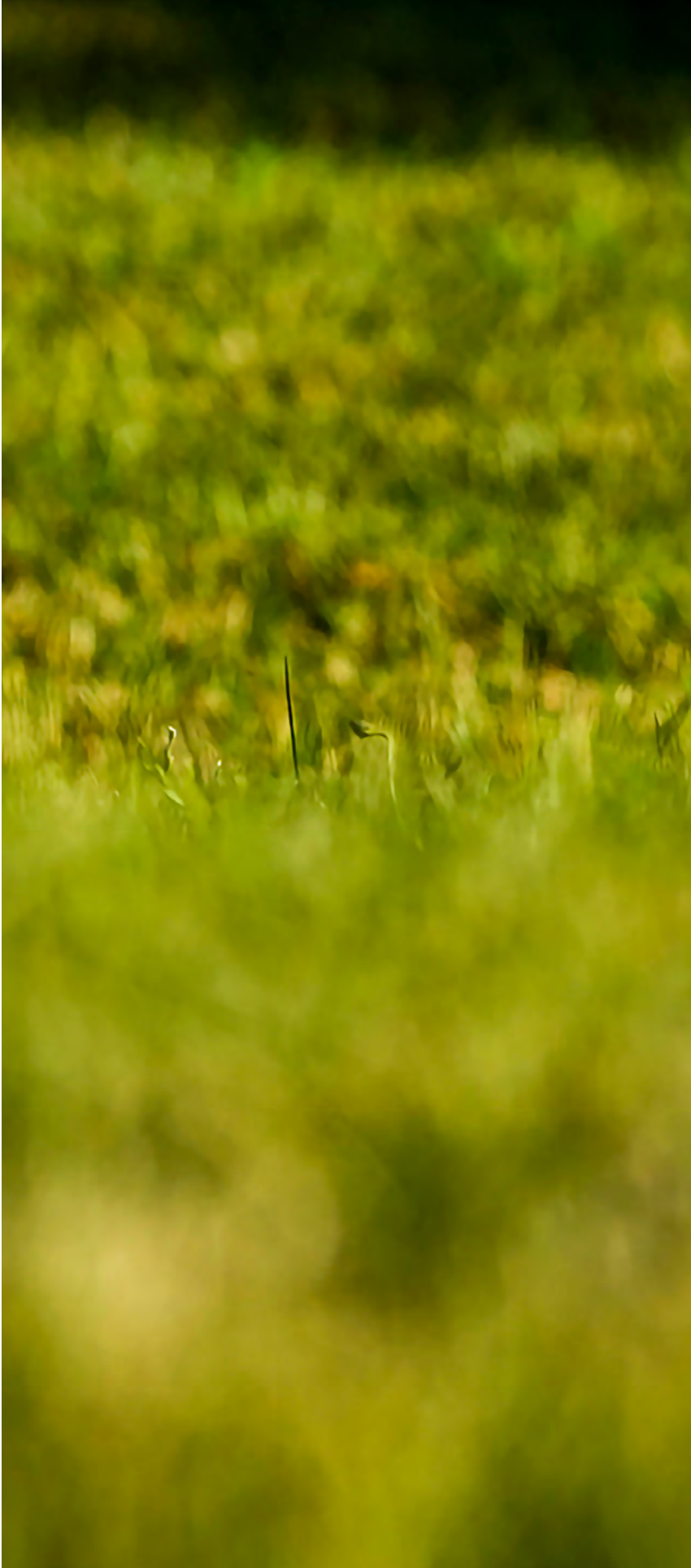
Proto vznikla tahle knížka. Deník a fotoalbum mého psího života. Pojďte se mnou listovat, prohlížejte si obrázky, čtěte malé příběhy... a objevujte se mnou svět tak, jak jsem ho viděl já. Možná v něm najdete i kousek toho svého.

První den v novém domově.

Všechno je, jak má být.
Mám kamaráda, jmenuje
se Albert, a evidentně ví,
co je v životě důležité. Hrát si, trhat
hračky a olizovat mi hlavu.
Na to poslední si ještě zvykám...

Lítám, poznávám nový revír.

Ale Alberta se držím pořád
na dohled.

Spát umíme na sto způsobů...

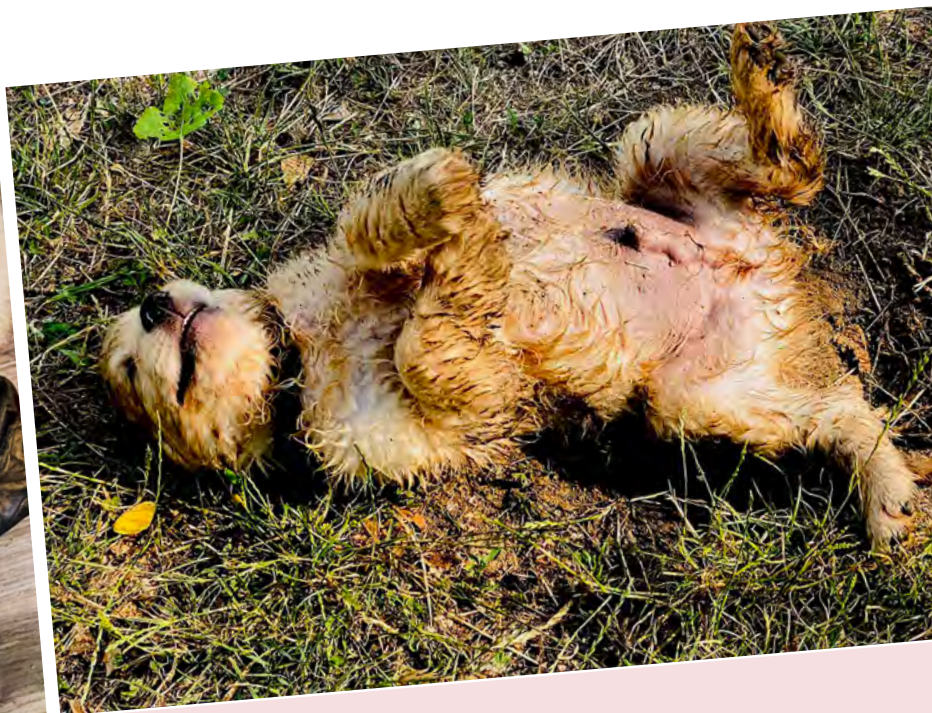
To jsme dvojka, co?
 Jeden velkej, druhěj malej. Oba retrívři.
 Prý ho brzy dorostu a budeme úplně stejní.
 Tak na to teda čekám.

Neděle.
 Svět se trochu zpomalí.
 Páníčci po obědě leží na gauči.
 A my se s Albertem opičíme.

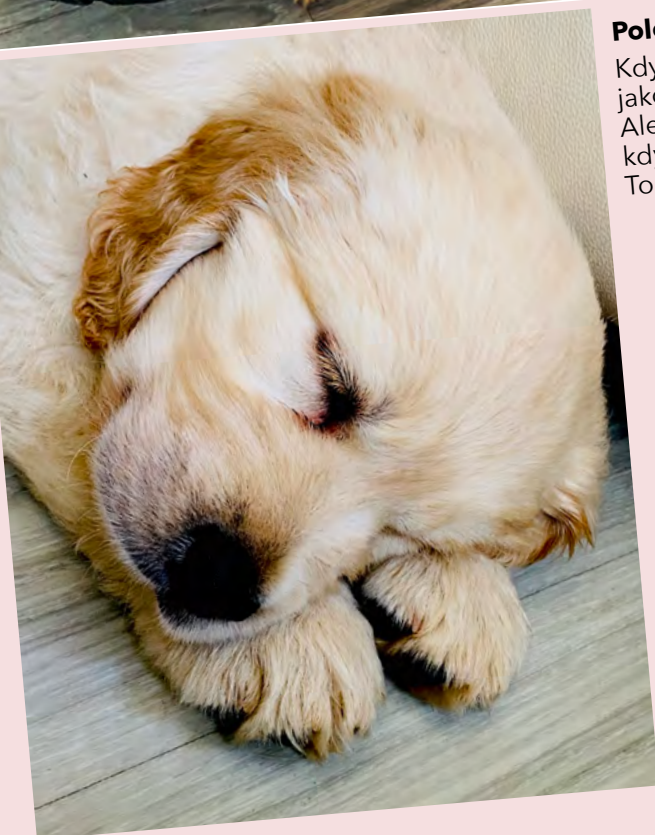
Zlatí retrívři jsou skvělí na apory.

Prý umí nosit všechno.
Já zatím umím nosit botu.
Výborně, protože páníček
mne za to chválí...

Polomáčenka.

Když se retrívři vyválí v bahně, vypadá
jako polomáčená sušenka.
Ale proč bych měl být polomáčený,
když můžu být obalený celý?
To mě baví víc...

Doma mi říkají veleještěř převlečený za štěňátko.

Moc nechápu proč, když jsem tak hodný.
A nejraději prý jsou, když spím.
Tomu už nerozumím vůbec...

